

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

30. Amplificatio luxus per Adiuncta: pro Roscio, n. 133.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

vinci, aut superiore indignius ab inferiore atque humiliore. Luctuosum est tradi alteri cum bonis: luctuosus, inimico. Horribile est caussam capitum dicere: horribilis priori loco dicere.

descriptio
descriptio
descriptio

Omnia circunspergit Quintus, omnia pericitatus est C. Aquili, non prætorem modò, à quo ius impetraret, inuenire non potuit, atque adeo, ne unde arbitratus quidem suo posse aleret: sed ne inimicos quidem Sex. Næuij, quoium sèpe & diu ad pedes iacuit statutus obsecans per Deos immortales, ut aut secum iuste contendenter, aut iniuriam, sine ignomina, sibi imponerent. Denique ipsius inimici vultum superbissimum subiit, ipsius Sex. Næuij lacrymans manum apprehendit in propinquorum bonis prescribendis exercitatam, obsecravit per fratris sui mortui cinerem, per nomen propinquitatis, at & ait suis, si non hominis, aut huius unitatis rationem haberet: ut secum aliquid integræ sua fama, qualibet dummodo tolerabili conditione transfigeret; ab ipso repudiatus, ab amicis eius non subleatus, ab omni magistratu vexatus, atque perterritus, quem præter te appellat, habet neminem, tibi se, tibi suas omnes opes fortunæ que commendat: tibi commitit existimationem, ac spem reliquæ vita, multis vexatus contumelij, plurimis iactatus iniurijs, non turpis ad te sed miser confugit. E fundo ornatisimo deictus, ignominij omnibus appetitus, cum illum in suis paterin bonis dominati videret, ipse filiæ multam dotem conficeret non posset, nihil alienum tamen vita superiori commisit. Itaque te obsecrat, C. Aquili, ut quam existimationem, quam honestatem in iudicium tuum, propè iam acta astate, deorsumque artulit, eam liceat ei, secū ex hoc loco efftere, ne is de cuius officio nemo unquam dubitauit, sexagesimo denique anno, dedecore, turpisissimaque ignominia noteretur, ne ornamentis eius omnibus Sex. Næuius pro spolijs abutatur, ne per te ferat, quominus, quæ existimatio P. Quintum visque ad sensum perduxerat, tandem & que ad iugum prosequarunt.

Hæc gradatio, ut postea dicitur, tota ad amplificationis facta est, nihil ea ad augendum, aut fecundius, aut suauius.

Altera pars amplificationis, continet *descriptio* calamitosi hominis opulentum aduersarium demulcentis. Denique ipsius inimici vultum superbissimum subiit; cui additur sermoci-

natio, Obsecravit per fratris mortui cinerem. Res ipsa per se satis luctuosa est, & in se suam continet amplificationem, modò differt narratur.

Amplificatio ab Effectis. Describitur vir bonus pro Cacina, num. 78.

CAP VT XXXIX.

VEcer, de tali viro ne plus dicam, quæ vos aut sentiat, aut apud vos commemorari velitis. Quapropter hoc dicam, nunquam eius auctoritatem nimium valere, cuius prudentiam populus R/ in cauendo, non in decipiendo, perspexit: qui iuriis cruxis rationem non quam ab æquitate leuiterit, qui tot annos, ingenium labore, fidem suam P. Romano non prius expeditam que præbuerit; qui ita bonus & iustus vir est, ut natura, non disciplina coniunctus esse videatur; ita peritus ac prudens, ut ex iuste ciuii, non scientia solum quedam, verum etiam bonitas nata videatur, cuius tantum est ingenium, ita prompta fides, ut quicquid inde hauiias, purum liquidumque te hauiire sentias.

Amplificatio luxus per adiuncta: pro Roscio Amerino, num. 13.

CAP VT XXX.

Habet animi relaxandi causam ruris amoenum, & suburbanum, plura præterea prædia, neque tamen ullum, nisi præclarum, & propinquum: domus referta vasis Corinthijs, & Deliacis; in quibus est anthepta illa, quam tanto pretio nuper mercatus est, ut qui prætereunt, pretium enumerari audiebant, fundum venire arbitrarentur. Quid præterea cælati argenti? quid strigula vestis? quid pictarum tabularum? quid signorum? quid marmoris apud illum putatis esse? tantum scilicet, quantum è multis splendidissimeque familijs in turba & rapinis coaceruari vna in domo potuit. Familiam verò quantam, & quam varijs cum artificijs habeat, quid ego dicam? Mitto basse attes vulgares, coquos, pistores, lectorios: animi & aurum caussat tot homines habet, ut quotidiano cantu, vocum, & nervorum, & tibiarum, nocturnisque conuiuis tota vicinitas personet. In hac vita, Iudices, quos sumpus quotidianos, quas effusiones, fieri putatis? quæ verò conuiua? honesta credo in eiusmodi domo: si domus hæc habenda est

Ecc 2 potius

potius quam officina nequit, diuersorum flagitorum omnia? Ipse vero quemadmodum compoſito & delibuto capillo passim per forum volitet, cum magna ceterua togatorum, videtis, Iudicet: ut omnes despiciat, ut hominem prae se neminem putet, ut se folum beatum, solum potentem putet.

Amplificatio Capacitatis, 2. Philipp. num. 65.

Per partium enumerationem, & comparata.

C A P V T XXXI.

In eius igitur copias cum se subiit ingurgitauisset, exultabat gaudio persona de Mimo, modò egens, repente diues. Sed, vestigia Poëtam vescio quem, *Maleparta, male ditabun.* *zari* incredibile, ac simile portentum est, quonammodo illa tam multa, quam paucis non dicembris, sed diebus, effuderat; maximus vini numerus fuit, per magnum optimi pondus argenti, pretiosa vestis, multa & lauta supplex, & magnifica multis locis, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis. Horum paucis diebus, nihil erat. Quæ Charibdis tam vorax, Charybdin dico; quæ si fuit, animal unum fuit. Oceanus, medius fidius, vix videtur tot res, tam disipatas, tam distantes in locis positas, tam citè absorbere potuisse. Nihil erat clausum, nihil ob signatum, nihil scriptum, apothecæ totæ ne quissemis hominibus condonabantur, alia mimi rapiebant, alia nimis, domus erat aleatoribus referata, plena ebrietatum: totos dies potabatur, atque id locis pluribus: suggerebantur etiam sapè (non enim semper iste felix) damna aleatoria conchyliatis. Cn. Pompej per istromatis seruorum in cellis lectos stratos videres. Quamobrem definite mirari, hæc tam celeriter esse consumpta: non modò viuis patrimonium, quamvis amplum, ut illud fuit, sed vrbes, & regna celeriter tanquam equitatem deuorare potuerat.

Fit per subiectionem ante oculos,
cum vibrata quadam orationis celeritate.

Amplificatio luctuosi spectaculi de bonis Cnei Pompeij hæc subiectis.

Per hypotyphosis, sustentationem, epiplexis, &c. 2. Philipp. n. 64.

C A P V T XXXII.

Hasta posita pro æde Louis Statori, bona misericordia consueta enim lacrymis, tamen, infixus animo haeret dolor, bona, inquam, Cnei Pompeij Magni, voci acerbissime subiecta præconis: una in illa re feruntur oblitia ciuitas ingemuit, seruientibusque animis, gemitus tamen populi Romani liber fuit exceptantibus omnibus, quisnam esset tam impius, tam demens, tam Dijs hominibusque hostis, qui ad illud scelus sectionis auderet accedere: inuentus est nemo præter Antonium, præfertim cum tot essent circa haftam illam, qui auderet, quod omnium fugileret & formidasset audacia. Tantus igitur te stupor opprescit, vel, ut verius dicam, tantus furor, ut primum cum sector sis isto loco natus, deinde cum Pompej sector, non te exercrandum populo Romano, non detestabilem, non omnes tibi Deos, omnes homines, & esse inimicos, & futuros scias.

Et hæc plena, artificiosa, & grauis. Primum, quam apposid interiecta, luctuosa parenthes. Bonam (misericordia) deinde, vide ut suspendit animos. *Expectantibus omnibus quisnam esset tam impius.* Postremò, quæ fulmina exclamatio-num! Tantus igitur te stupor oppressit, &c.

Amplificatio Belli crudelis: Philipp. 14. n. 9.

Per causas, efficientes, effecta, comparata, &c.

C A P V T XXXIII.

Bellum inexpiable inferr quatuor. Coss. vius omium latronum terribilis: gerit idem bellum cum senatu populoque R. omnibus, quanquam tuit ipse suis cladibus, pestem, vastitatem, cruciatum, tormenta deuuntiat. Dolabella ferum & immane facinus, quod nulla barbaria posset ignoscere; id Deorum consilio factum esse testatur; quæque satanas esset in hac vrbe, nisi cum hic ipse Jupiter ab hoc templo atque mœnibus repulisset,